

Sentencja

- 1) O ile w celu zapewnienia wykonania decyzji Komisji Europejskiej uznającej system pomocy za niezgodny z prawem i z rynkiem wewnętrznym oraz nakazującej odzyskanie rozpatrywanej pomocy, lecz niewskazującej indywidualnych beneficjentów tej pomocy i nieokreślającej dokładnych kwot podlegających zwrotowi, sąd krajowy jest związany tą decyzją, o tyle jednak nie jest on związany zajęciem przez tę instytucję w ramach wykonywania wspomnianej decyzji stanowiskiem. Jednak sąd krajowy musi, zważywszy na zasadę lojalnej współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE, uwzględnić to zajęcie stanowiska jako element oceny w ramach toczącego się przed nim sporu.
- 2) W świetle powyższych rozważań na zadane pytania drugie i trzecie należy odpowiedzieć, że przy określaniu dokładnych kwot pomocy podlegających odzyskaniu i w przypadku gdy Komisja Europejska w decyzji uznającej system pomocy za niezgodny z prawem i z rynkiem wewnętrznym nie wskazała indywidualnych beneficjentów rozpatrywanej pomocy ani nie określiła dokładnych kwot podlegających zwrotowi, sąd krajowy może uznać, bez kwestionowania ważności decyzji Komisji Europejskiej ani obowiązku zwrotu rozpatrywanej pomocy, że kwota podlegającej zwrotowi pomocy jest równa zeru, w przypadku gdy wynika to z obliczeń dokonanych na podstawie wszystkich przekazanych mu istotnych informacji.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Martin Blomqvist przeciwko Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(Sprawa C-98/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1383/2003 — Środki mające na celu niedopuszczenie do wprowadzenia do obrotu towarów podrabianych i towarów pirackich — Artykuł 2 — Zakres zastosowania rozporządzenia — Sprzedaż z państwa trzeciego przez Internet podrobionego zegarka na użytek prywatny osobie fizycznej zamieszkałej w państwie członkowskim — Zajęcie zegarka przez organy celne w trakcie jego przywozu na terytorium państwa członkowskiego — Zgodność z prawem zajęcia — Przesłanki — Przesłanki dotyczące naruszenia praw własności intelektualnej — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 4 — Publiczne rozpowszechnianie — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 5 — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 9 — Używanie w obrocie handlowym)

(2014/C 93/28)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Blomqvist

Strona pozwana: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højesteret — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE

Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10), art. 5 ust. 1 i 3 dyrektywy 2008/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299, s. 25), art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) oraz art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzany o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196, s. 7) — Środki mające na celu niedopuszczenie do wprowadzenia do obrotu towarów podrabianych i towarów pirackich — Osoba fizyczna zamieszkała w państwie członkowskim, która na użytek prywatny nabyła na stronie internetowej sprzedawcy z państwa trzeciego podrabiany zegarek — Zajęcie tego wysłanego do nabywcy pocztą zegarka oraz zawieszenie jego dopuszczenia do obrotu przez władze tego państwa członkowskiego.

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczące działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzany o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, należy interpretować w ten sposób, że posiadacz prawa własności intelektualnej do towaru sprzedawanego osobie zamieszkałej na terytorium jednego z państw członkowskich za pośrednictwem strony internetowej sprzedaży wysyłkowej położonej w państwie trzecim korzysta, w chwili, w której towar ten wkracza na terytorium tego państwa członkowskiego, z ochrony zagwarantowanej temu posiadaczowi przez rzeczne rozporządzenie na samej tylko podstawie nabycia tego towaru. W tym celu nie ma konieczności, aby ponadto przed sprzedażą odnośny towar stanowił przedmiot oferty sprzedaży lub reklamy skierowanej do konsumentów tego samego państwa.

(¹) Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 lutego 2014 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-139/13) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przeszczerzenie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Normy dotyczące zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie — Rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 — Paszport biometryczny — Zawarcie odcisków palców — Brak wykonania — Brak wydania w terminie)

(2014/C 93/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Maidani i G. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.-C. Halleux i L. Van den Broeck, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) — Paszporty biometryczne zawierające odciski palców — Brak wydania wskazanych paszportów w terminie przewidzianym w rozporządzeniu

Sentencja

1) Nie wykonując w przepisany terminie wymogów technicznych dotyczących wydania paszportów biometrycznych zawierających odciski palców Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-653/13)

(2014/C 93/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia, E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE w związku z niepodjęciem wszystkich działań koniecznych do zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie C-297/08, w którym stwierdzono, że Republika Włoska, nie podejmując w odniesieniu do regionu Kamapania wszystkich działań koniecznych do zapewnienia odzyskiwania lub unieszkodliwiania odpadów bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu i bez szkodenia środowisku, a w szczególności nie tworząc odpowiedniej zintegrowanej sieci urządzeń do unieszkodliwiania odpadów, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 4 i 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE (¹) z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów;

— zasądzenie od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 256 819,20 EUR

dziennie (lub 85 606,40 EUR dziennie za każdy rodzaj urządzeń), pomniejszonej ewentualnie o kwotę wynikającą z proponowanej formuły stopniowego zmniejszania, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia całkowitego wykonania wyroku w sprawie C-297/08;

— zasądzenie od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji ryczałtu, którego wysokość wynika z pomnożenia kwoty dziennej w wysokości 28 089,60 EUR przez liczbę dni trwania naruszenia od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-297/08 do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie,

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Włoska nie podjęła działań koniecznych do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-297/08. Proponowana kara (okresowa kara pieniężna oraz ryczałt) zostanie dostosowana do ciężaru naruszenia oraz jego czasu trwania z uwzględnieniem konieczności zapewnienia odstraszającego charakteru kary celem uniknięcia powtórnych naruszeń.

(¹) Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 11, s. 9)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalia) w dniu 16 grudnia 2013 r. — Estado português przeciwko masie upadłościowej Banco Privado Português SA, w likwidacji

(Sprawa C-667/13)

(2014/C 93/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal do Comércio de Lisboa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Estado português.

Strona pozwana: Masa upadłościowa Banco Privado Português SA, w likwidacji.

Pytania prejudycjalne

1) Czy decyzja (¹) obciążona jest brakiem uzasadnienia ze względu na to, że:

a) nie wskazuje powodu, dla którego gwarancja ustanowiona przez państwo portugalskie ma wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi?

b) nie wyjaśnia powodu, dla którego pomoc przyznana w formie gwarancji, która w pierwszej chwili została uznana za objętą zakresem art. 107 ust. 3, obecnie została uznana za sprzeczną ze wspólnym rynkiem?